

БЕЗ ПОТУРАНЬ

Ця проблема була порушена професором Миколою Вікторовичем Коваленком у статті «Престиж диплома» («За інженерні кадри», 23 грудня 1983 р.). Автор, зокрема, наголошував, що «кожний такий документ повинен засвідчувати про високу професійну виучку його власника, його активну життєву позицію, багатство духовної культури». Разом з тим професор зауважував, що «однак нас правді інколи виявляється, що ціна у диплома буває різна: один молодий спеціаліст з перших же кроків проявляє себе як особистість яскрава, неспокійна, здатна на відповідальні рішення, іншого ж доводиться роками доучувати, та він здебільшого так і не підніметься до необхідного професійного рівня».

Диплом, який одержує його власник, образно кажучи, це дзеркало людини. Документ цей багато дає і не в меншій мірі зобов'язує власника постійно бути на передньому краю, сповна віддавати свої знання загальній справі дальшому розвитку науково-технічного прогресу, сприяти вихованню робітничого колективу, який би був здатний успішно справлятися з поставленими завданнями.

Це загальновідома істина, бо інакше для чого вчити людину, від якої не мати віддачі? Вуз бере на себе обов'язки навчити, виховати її, а виробництво чекає спеціаліста, який, як вже сформована особистість, зможе зайняти не лише вакантну посаду, одержувати зарплату, а нести виробничу ношу, причому ініціативно братися за все нове, не шкодуючи ні сил, ні часу.

Доводиться про це говорити не просто заради розмови. Розподіл випускників наводить на думку про те, що не всі з них охоче погоджуються йти на місце роботи, яке їм пропонується. Виходячи з потреб у спеціалістах того чи іншого підприємства чи організації, вуз покликає направити туди своїх вихованців. От тут і починається вибір. В цілому про всіх випускників не скажеш, що вони прагнуть звити гніздо на теплих місцях та все ж окремі вдаються до того, що вишукують різні причини, аби не поїхати туди, де на них чекають.

І починається: за призначенням не поїду. Трапилося так, наприклад, на радіотехнічному факультеті. Випускники В. Кабаненко та А. Попович відмовилися від роботи там, де їм було запропоновано. Прикрий випадок стався і на інженерно-будівельному факультеті — не побажав запропонованого місця дипломант В. Савош.

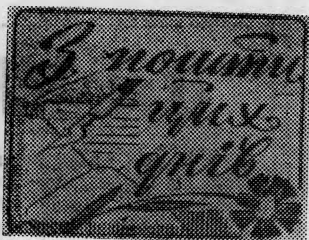
Як бачимо, турботи цих студентів зводяться до того, щоб відстояти своє особисте бажання, влаштувати життя так, як самому чи комусь там хочеться.

Переступаючи поріг вузу вперше, кожен з студентів звичайно ж мріяв про науку, про свою майбутню професію. І де, бачите, трапився перелом, якісь сили понесли проти течії, проти духу загальної маси молодих людей, які охоче йдуть туди, де в першу чергу потрібні їх робочі руки, знання.

Праця і звеличує, і окрилює. Це тоді, коли трудиться захоплено, знаходити в цьому найбільше задоволення. Для цього треба не з підворті через темний хід приходити на робоче місце, а з гордо піднятою головою прямувати у робітничий колектив з головного входу, від галереї кращих людей, які, як і на роботі, в побуті чесні, благородні, вдячні скромні і привабливі.

Високо і належно оцінюючи диплом, який вдовчається, разом з тим потрібно не давати спуску тим, хто одержує його, прагне пристосуватися до життя, трудитися з найменшою віддачею.

Б. ВАЛЬЧУК,
завкафедрою історії КПРС, член парткому інституту.

На загальноінститутських партійних зборах, які відбулися 4 квітня, комуністи обговорили підсумки роботи позачергового лютевого (1984 року) Пленуму ЦК КПРС і намітили конкретні завдання, що випливають з його рішень, висновків і настанов, викладених у промові на Пленумі Генерального секретаря ЦК КПРС товариша К. У. Черненко.

З доповіддю на зборах виступив член парткому, ректор інституту І. В. Кузьмін. Матеріали із зборів будуть опубліковані в наступному номері газети.

Минулого тижня пройшли чергові заняття загальноінститутсь-

Інститутська панорама: події, факти

ких постійнодіючих семінарів з основ програмування і застосування ЕОМ в учебному процесі і застосування технічних засобів навчання.

З лекціями на семінарах виступили Ю. С. Данилюк та Б. П. Зель.

У квітні проходить всесоюзний олімпіади «Студент і науково-технічний прогрес». Своїми знаннями, творчими силами порівнюються студенти з кафедр інженерної педагогіки, енергетики, автоматизованих систем управління, автоматики і інформаційної техніки, автомобілів і автомобільного господарства та інших.

Комуністичний суботник на честь 114-ї річниці з дня народження Володимира Ілліча

Леніна розпочався в інституті з 26 березня. Щодня по кілька академічних груп виходять на впорядкування скверів, площ і вулиць житлового масиву «Вишенька», лісопарку і території інституту.

Серед вихованців радіотехнічного факультету найкраще попрацювали на комуністичному суботнику студенти академічних груп 1 РТ-82 та 1 РТ-83. В інституті тривають допосрські дні. Сотні юнаків та дівчат добровільно здають свою кров, виконуючи цим самим гуманну місію.

Успішно провели патріотичну справу вихованці машинобудівного, енергетичного та радіотехнічного факультетів. На машинобудівному факультеті, зокрема, кров здали 250 юнаків і дівчат. Особливу активність

проявили члени академічних груп 2 ПМ-83, 3 ТМ-82, 3 ТМ-81, 1 ПМ-81, 4 ТМ-83, 1 ААГ-82 та 2 ААГ-83.

Велику організаційську роботу серед студентів провели співробітники факультету Г. А. Лозовська та А. Г. Белая.

Вінницька Центральна міжсоюзна бібліотека запрошує викладачів, співробітників і студентів стати її читачами. В бібліотеці є абонемент, читальний зал, дитячий сектор.

Бібліотека працює з 9-ти до 20-ти годин щодня. В суботу і неділю з 10 годин ранку до 18-ти вечора. Вихідний — понеділок.

Адреса бібліотеки: проспект Ленінського комсомолу, 8-«а», — корпус № 2 гуртожиток в/о «Термінал».

За інженерні кадри

Газета видається

з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 14 (139)

Виходить раз на тиждень

П'ятниця, 6 квітня 1984 року.

Ціна 1 коп.

ДОМАГАТИСЬ БІЛЬШОЇ ВІДДАЧІ

- Що показала перша атестація
- Найвищий бал по спеціальності у групі 1-ТМ-82
- Першокурсники потребують допомоги

Студентські будні сповнені навчанням, постійними творчими пошуками. Стати справжнім інженером можна лише завдяки наполегливій праці в аудиторії, лабораторії, студентському конструкторському бюро. Це добре усвідомлює більшість юнаків та дівчат-вихованців нашого інституту.

В ці весняні дні п'ятикурсники працюють над дипломними роботами, студенти молодших курсів завершують здачу першої атестації другого семестру.

Зараз на факультетах підбиваються підсумки цієї роботи, аналізуються причи-

ни і недоліки в організації навчального процесу.

Серед студентів машинобудівного факультету, зокрема, найкраще захистили першу атестацію колективи академічних груп 1 ТМ-80, 2 ТМ-80, 3 ТМ-80, 1 ТМ-81, 2 ТМ-81, 3 ТМ-81, 1 ТМ-83 та 2 ТМ-83.

Група 1 ТМ-82, напри-

клад, має найвищий бал по спеціальності 0577. У студентів цього дружного, працелюбного колективу немає жодної двійки. Група відзначається високою успішністю і якістю знань. І не випадково за підсумками першої атестації цей колектив здобув першість на факультеті. Друге і третє місце поділили колективи академічних груп 2 ПМ-83 і 2 ПМ-82. Середній бал в цих групах становить 3,6 та 3,52 сотих.

Проте, на машинобудівному факультеті, як і на всіх інших, є академічні групи, де окремі студенти недовірно ставляться до своїх прямих обов'язків — запізнюються або пропускають заняття, недостатньо працюють над собою в позаурочний час. До таких можна віднести, зокрема, академічні групи 1 ПМ-81, 2 ПМ-81. Студенти цих груп Миронюк, Гураль, Павловська, Крижанівський та Совейко за підсумками першої атестації мають по дві незадовільних оцінки. Найгірше на машинобудівному факультеті навчається академічна група 1 ПМ-83. Середній показник успішності тут становить лише 3,29 бала. В цій групі студенти Лук'янова, Лейкошкін і Сокур мають «двійки» з іноземної мови, креслення і вищої математики.

Серед академічних груп радіотехнічного факультету най-

краще попрацювали протягом перших трьох місяців другого навчального семестру колективи груп 2 РТ-81 та 3 РТ-81.

Дані атестації свідчать про те, що найбільше незадовільних оцінок, одержують, як правило, першокурсники. Тут же, на радіотехнічному факультеті, найнижчі знання виявилися під час атестації у студентів академічних груп 4 РТ-83 і 2 РТ-83, тобто у першокурсників. Це ще раз наводить на думку про те, що першокурсники потребують до себе особливої уваги як з боку навчально-виховних комісій, так і з боку всіх викладачів і громадських організацій.

Звичайно, окремим першокурсникам важко освоїтися в складному і напруженому навчальному процесі. Вуз, як відомо, не школа. Студент повинен навчитися вміло конспектувати лекції, самостійно працювати над підручниками, повинен бути зосередженим, дисциплінованим. Допомогти першокурсникам виробити в собі ці навички і якості якраз і покликані викладачі і співробітники, члени навчально-виховних комісій факультетів, комсомольські та профспілкові організації.

Ю. КАРПОВ,
проректор по навчальній частині, професор.

Студентський колектив нашого інституту, як і вся радянська молодь, прагне гідно відзначити 114-ту річницю з дня народження вождя світового пролетаріату Володимира Ілліча Леніна.

Виходячи на трудову вахту (Всесоюзний ко-

муністичний суботник триває в інституті з 26 березня), наші вихованці з молодечим запалом працюють на впорядкуванні вулиць міста, парків і скверів, проводять з порядком аудиторії, гуртожитки. На ці роботи виходить щодня по кіль-

ка академічних з кож-ного факультету.

На знімку нашого фотокореспондента Р. Кузькова група студентів радіотехнічного факультету виїхала на впорядкування вестибюлю. Вчора на комуністичному суботнику ударно поп-

рацювали колективи академічних груп 3 РК-81 та 1 РК-82. Сьогодні працюватимуть академічні групи 3 РТ-81 і 1 РК-82. З ФАОТУ на суботник сьогодні виїдуть колективи де старостами груп Шевчук, Білан і Звенигородська.

НАРОДНИЙ КОНТРОЛЬ В ДІІ

І берегти, і примножувати

Ставитися до громадського добра бережливо, виховувати почуття господаря у кожного, — справа народна, вона вимагає постійної уваги з боку партійних, профспілкових і комсомольських організацій. Тут варто нагадати, що в інституті вчать студенти з різних міст і сіл, які виховувалися в різних сім'ях, де по-різному ставляться до праці і бережливості, — в одних краще, в інших — гірше. Багато з них, зрозуміло, були високо матеріально забезпечені, тому не кожен замислювався, а звідки все це береться.

І коли сьогодні ми говоримо про бережливості, то цим самим ще раз підкреслюємо, що хочемо ще кращого життя. І не лише для себе, а й для тих, хто буде після нас.

Отож, все, що сьогодні дано у розпорядження студентів, — це результат праці багатьох людей, це — народне добро. Тож давайте поглянемо, що робиться у нас вдома, як ми виховуємо тих, хто не бажає цінувати народне добро.

Почнемо з навчальних столів і парт, за якими сидять молоді люди. Багатьох з них я б назвав «решітниками», «художниками», які лишають по собі поганий слід. Чого тільки не терпить дерево! От і доводиться щороку все це приховувати від людського ока при допомозі шпакльовки, рубанка і молотка, затратити значні кошти на ремонт обладнання.

Скажіть, хіба нема у групах старост? Є. І комсоморги є. І профорги теж. В аудиторії перебуває викладач, асистент, майстер, лаборант, — сло-

вом всі, хто вчить. І, як прикро, що на очах у усіх псується народне добро. А вони вдають, що не бачать, не помічають того, яку шкоду приносять ті, хто ріже дерево, царапає пластик, просто ламає меблі.

Мимоволі закрадається думка: а чи на своєму місці той же староста, комсорг, профорг? Моє хати скраю бути не може, бо тут все моє, все наше. Цей докір закидається і на адресу окремих викладачів, співробітників. Який же з тебе вчитель, коли ти потураєш порушникам! Яким же буде той спеціаліст, якого не привчили берегти народне добро?

То де ж вихід? Думаю, сприяння загальній справі не вимагає якихось особливих зусиль. Достатньо старостам завести журнали передачі всього того, що є в аудиторії, через чергового по групі потоку у присутності викладача передавати його тим, хто займає цю аудиторію. Адже робітники здають і приймають обладнання щодня, з дня на день. І добре виходить. Тож привчати до такого порядку потрібно і студентів у стінах вузу. Чим раніше ми це зробимо, тим краще буде.

Справа ця стосується в першу чергу адміністративно-господарської частини інституту. Які думки виношує з цього приводу проректор О. І. Тарануха? Чекаємо від нього відповіді. І від комітету комсомолу, і профкому також.

Другий приклад. Питання стосується наших гуртожитків. Не все там у зразковому стані. Цікаво було б прочитати у нашій газеті, що ду-

мають зробити і що вже зробили коменданти, студентські ради, деканати, щоб у коридорах, на кухнях, у кімнатах панував затишок, а все майно, меблі довго служили людям.

Третє питання — електроенергія, її економія. Всі ми свідки того, як нерационально використовується вона — лампочки горять у службових приміщеннях при денному світлі. Непогано, що головний енергетик інституту тов. Нікітін подбав про написи «Вимкніть світло», але цим справи до кінця не вирішено. За перевитрату електроенергії, її нерациональне використання по суті ніхто не несе особистої відповідальності. Пора і тут навести порядок. Належить постійно здійснювати контроль за використанням енергії, вести облік перевитрат, винних у цьому притягати до відповідальності. Не можна далі терпіти те, що обов'язки електриків перекладено на плечі прибиральниць і вахтерів.

Не менш наболіле питання — забезпечення надійного збереження нашого безцінного багатства — книг.

Запрошуючи до розмови на тему бережливості на сторінках газети «За інженерні кадри» хочеться почути думки про господарський пошук, підвищення організованості і дисципліни, виховання високої свідомості людей, яка сприяє берегт, як зінцію ока, народне добро.

В. Демешко,

член парткому, голова головної групи народних контролерів інституту.

В ЕФІРІ «ПЕРЕМОГА-40»

Цікава річ слухати голос з ефіру. Тим більше, коли мова йде про велике свято, яке відзначили трудящі Вінниччини з нагоди 40-річчя визволення області від фашистських загарбників. У ті дні з 19 по 23 березня і виходили ми в ефір. Було це зроблено з ініціативи обкому комсомолу, комітету ДТ СААФ і обласної федерації радіоспорту, які посприяли провести всесоюзну радіоекспедицію «Перемога-40».

Для радіолюбителів Радянського Союзу був встановлений диплом

«Вінниччина-40» за радіозв'язок з радіолюбителями нашої області.

От ми і стали виходити в ефір. Багато станцій брало участь в радіоекспедиції над просторами нашої країни. Це були надзвичайно активні дні нашої пошукової роботи. Інститутський колектив любителів більше півтори тисячі разів виходив на радіозв'язок з своїми колегами. Наші позивні лунали у Сибір і на Далекий Схід, в Середню Азію і Поволжжя, на Прибалтику і далеку Північ. Нас слухали радіостанції, які працюють

з Південного полюсу на Антарктиду.

Радіоекспедиція принесла велике задоволення, вона дала змогу збагатитися новою інформацією.

О. Тимошук, співробітник кафедри радіотехнічних пристроїв, начальник колективної радіостанції на громадських засадах.

На знімку (зліва направо): радіолюбители О. Тимошук, В. Гржибовський, В. Вдовиченко та В. Буцацький. Фото В. Мельничука.

БУДНІ ДРУЖИННИКІВ

МІСТОМ ЙДЕ ПАТРУЛЬ

Чергування того разу, як і завжди, почалося з розподілу дружинників по ділянках. Потім хлопці підготовчого відділення інституту розійшлися по закріплених районах міста. Час, відведений на чергування, повинен бути використаний з найбільшою користю для забезпечення порядку на вулицях вечірнього міста. Уважність ще раз уважність. Адже може трапитися різне — п'яний розбишак і просто бешкетник, якому кортить пригод, ображена

людина, яка просить допомоги, дівчинка чи хлопчик, що заблудилися. Чогось особливого того вечора не сталося. Та все ж на правопорушників натрапили. Олег Горбатюк і Василь Гечипорук затримали двох п'яних, доставили їх у медвідверзник. І ще хуліган навався, втихомирили його.

Потім я читала списки, багато в них було прізвищ. Відверто скажу, неприємні повідомлення читала. Йшлося в них про студентів факультету автоматики і

обчислювальної техніки. Желіба, Кулябов, Замулинський, Тулубинський, Худорожков, Борисов, Шемотюк. Всі вони побували у медвідверзнику. І мені стало просто соромно за них.

Отож, щоб не це повідомлення, було б все добре. Чергування по вечірній Вінниці того разу, як і завжди, закінчилося би порядком.

Л. НЕВОДНИЧА, слухач підготовчого відділення, член редколегії газети «За інженерні кадри».

ВИ ЗАПИТУВАЛИ — ВІДПОВІДАЄМО

Якщо пошкоджена шина...

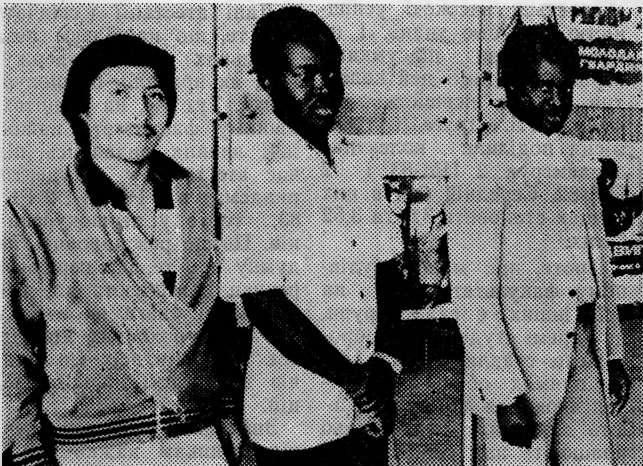
Трапляється, навіть нова шина стає непридатною внаслідок її пошкодження. У цьому разі автомобілістам доводиться шукати нову. А це, кожен знає, справа непростата й накладна. Нині шоферів можна заспокоїти: у Тиврівській райсільгосптехніці з'явилося обладнання для ремонту автомобільних шин.

Якщо на шині не більше п'яти пошкоджень, — розповідає керуючий райсільгосптехнікою Григорій Данилович Гладкий. — І розмір кожного з них не перевищує 50 міліметрів, то наші робітники гарантують почернення цієї шини в стрій. Поки що ми може-

мо виручати шоферів легкових машин, а невдовзі нашими послугами зможуть користуватися і водії вантажок. Тиврівчани першими в області налагодили відновлення автомобільних шин. Це дозволить не тільки підвищити коефіцієнт технічної готовності автотранку обласного об'єднання, а й заощадити десятки тисяч карбованців.

О. Чалий, старший викладач кафедри автомобілі і автомобільне господарство.

Редактор С. ДЖЕДЖУЛА

Про Володимира Ілліча Леніна вели мову іноземні студенти, які навчаються у нас, на конференції, що була організована кафедрою російської мови. Відкрила її викладач А. М. Климкіна, головував португалець, студент Жорже Відал. Схвилювано говорили іноземці Рахман-огли Сардар, Горо Махмуд, Акоста Санчес, Міро Усама, Басір Попал, Ахмед

Хатем, Ібрагім Мохамед, Галарт Фабре Аргеліо, Віктор Варгас, Жорж Відал. Вони розповіли про життя вождя революції, його революційну діяльність. У виступах підкреслювалося, що ім'я і діла В. І. Леніна житимуть вічно.

Доповіді прозвучали на високому ідейно-політичному рівні, вони показали, що студенти добре

оволодівають основами російської мови, готуються стати висококваліфікованими спеціалістами.

Подібні конференції — добра школа для іноземних студентів, які прагнуть сумлінно і наполегливо працювати над собою, найкраще збагнути науку.

Всі присутності на конференції мали велике задоволення від того, що з кожним днем міцніє інтер-

національна дружба між націями і народностями, що молода планета прагне миру, віддає всі свої сили на його збереження.

Нині ім'я Леніна на устах у усіх, хто став в ряди борців за мир, за світле майбутнє.

Г. ПОЛИВАНИЙ, заступник декана РТФ по роботі з іноземними студентами.